

תהליך תופס מקום - Space occupying lesion

רגע האבחנה והמבט בצילום ההדמייה הרפואית הוא רגע של החמצה ותחושת בגידה. המבט והאבחון של תהליך שיצא לדרכו ללא שליטה, נעלם מן העין, דורש החלטה שמשמעותה לפעמים חיים ומוות. המבט אל יצירת אמנות לעומתו, יכול לרגש ביותר או להשאיר את הצופה אדיש, אך לא מצריך בהכרח מעורבות או החלטה. שוני זה הוא אחד מנקודות הבסיס לעבודות בתערוכה. ריטואל ההתכנסות התקופתית מול כל צילום חדש וישן וההשוואה ביניהם; קיבוץ והפרדת נקודות השחור והלבן טעונות המידע, הופכות את ההתרשמות הויזואלית לפעולה (מעקב או הכרעה טיפולית). אדישות לדימות הצילום הרפואי איננה אופציה, שמות העלילה מעתה הם תקווה, נס, קבלת הדין או טרגדיה.

הצלמת אנני לייבוביץ פרסמה ספר צילום ובו בין היתר צילומים המתארים את השנתיים האחרונות של אביה וחברתה לחיים סוזאן סונטאג אשר נפטרו ממחלת הסרטן בסמוך. הצילומים אפשרו את חדות המציצנות של הצופים ואיתם הביאו את הבאנאליה של ניסיון ההתמודדות והסבל. נופך רומנטי התבטא בצילום גופתה הלבושה בבגד המעוצב שאהבה, לפני הלוויתה בפאריז. בצילום, פרקי ידיה מעוטרות עדיין בכתמי שטפי הדם של העירוניים והמחלה.

הדימויים בתערוכה מתרחקים משדה הקרב. מנוקים חלקית מכתמי הדם, כמעט סטריליים, נטולי חשש או פחד, וחלקם אפילו עם חיוך. הדימויים הם פרי מציאות אלטרנטיבית, מערכת הישרדות משוכללת, שיונקת אופטימיות מתוך ידיעה קרובה של הכאב וחרחורי הגסיסה. זהו מבט אחר, מפוכח ואירוני למטאפורה של סונטאג את הסבל והתקווה.

כל תהליך הוא תופס מקום, והוא נמצא בכל אחד מאיתנו. התרגום המילולי מאנגלית - S.O.L, נגע הממלא חלל, מתחבר ישירות לחלל הגלריה ומאפשר לכל צופה לבחור את התהליך או הנגע הקרובים אליו ביותר.

מאיר רקוץ'